

به نام خدا

حق تشکیل جمعیت های مسالمت آمیز و شرکت در آنها

ماده ۲۰ اعلامیه جهانی حقوق بشر: هر کس حق دارد آزادانه میجام و جمعیت های مسالمت آمیز تشکیل دهد و هیچ کس را نمی توان مجبور به شرکت در اجتماعی کرد.

ماده ۲۱ میثاق حقوق مدنی و سیاسی: حق تشکیل میجام مسالمت آمیز به رسمیت شناخته می شود اعمال این حق تابع هیچ گونه محدودیتی نمی تواند باشد جز آنچه بر طبق قانون مقرر شده و در یک میجامه دموکراتیک به مصلحت امنیت ملی یا ایمنی عمومی یا نظم عمومی یا برای حمایت از سلامت یا اخلاق عمومی یا حقوق و آزادیهای دیگران ضرورت داشته باشد.

همچنین در ماده ۲۲ این میثاق آمده است: هر کسی حق میجام آزادانه با دیگران را دارد و از جمله حق تشکیل سندیکا (اتحادیه های صنفی) و ملحق شدن به آن برای حمایت از منافع خود و اعمال این حق تابع هیچ گونه محدودیتی نمی تواند باشد مگر آنچه که به موجب قانون مقرر گردیده است.

همچنین در ماده ۸ میثاق حقوق اقتصادی اجتماعی و فرهنگی کشورهای عضو متعهد شده اند تا حق هر

کس به اینکه به منظور پیشبرد و حفظ منافع اقتصادی و اجتماعی خود با رعایت مقررات سازمان ذیربط مبادرت به تشکیل اتحادیه نماید یا بدان ملحق شود را، تضمین نمایند.

طبق اصل ۲۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز احزاب، جمعیت ها، انجمن های سیاسی و صنفی و انجمن های اسلامی یا اقلیتهای دینی شناخته شده آزادند، مشروط به اینکه اصول استقلال، آزادی، وحدت ملی، موازین اسلامی و اساس جمهوری اسلامی را نقض نکنند و هیچ کس را نمی توان از شرکت در آنها منع کرد یا به شرکت در یکی از آنها مجبور ساخت. همچنین طبق اصل ۲۷ قانون اساسی تشکیل اجتماعات و راهپیماییها، بدون حمل سلاح، به شرط آنکه مخل به مبانی اسلام نباشد آزاد است.

منع توقیف خودسرانه یا تبعید خودسرانه:

ماده ۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر: احدی نمی تواند خودسرانه توقیف، حبس یا تبعید شود.

ماده ۹ میثاق حقوق مدنی و سیاسی: هر کس حق آزادی و امنیت شخصی دارد. هیچ کس را نمی توان خودسرانه (بدون مجوز) دستگیر یا بازداشت کرد و از هیچ کس نمی توان سلب آزادی کرد مگر به جهات و طبق آئین دادرسی مقرر به حکم قانون.

طبق اصل ۳۲ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران: هیچ کس را نمی توان جز به حکم قانون بازداشت نمود. همچنین طبق اصل ۳۳ همین قانون، هیچ کس را نیز نمی توان از محل اقامت خود تبعید کرد یا از اقامت در محل مورد علاقه اش ممنوع یا به اقامت در محلی مجبور ساخت مگر در مواردی که قانون مقرر می دارد.

حقوق کودکان و والدین

ماده ۷ اعلامیه اسلامی حقوق بشر: هر کودکی از زمان تولد، حقی بر گردن والدین خویش و میجامه و دولت در محافظت دوران طفولیت و تربیت نمون و تامین مادی و بهداشتی و ادبی دارد. در ضمن باید از جنین و مادر نگهداری شود و مراقبت های ویژه نسبت به آنها مبذول شود.

بند ب ماده ۲۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر: مادران و کودکان حق دارند که از کمک و مراقبت مخصوص بهره مند شوند. کودکان چه بر اثر ازدواج و چه بدون ازدواج به دنیا آمده باشند، حق دارند که همه از یک نوع حمایت اجتماعی برخوردار شوند.

بند ۳ ماده ۱۰ میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مقرر می دارد که کشورهای عضو می بایست تدابیر خاصی در حمایت و مساعدت به نفع کلیه

حقوق های انسانی ما در اسناد بین المللی و ملی کدامند؟ (قسمت چهارم)

از سلسله بروشورهای ترویجی آموزشی کمیسیون
حقوق بشر اسلامی ایران
شماره ۱۳

دفتر مرکزی:
تهران - سیدخندان - ابتدای سهروردی شمالی - کوچه
قرقاول - پلاک ۶
تلفن: ۴-۸۸۵۲۹۷۴۲ (۰۲۱)
فاکس: ۸۸۷۳۸۰۷ (۰۲۱)
پست الکترونیکی: ihrc@ihrc.ir
سایت: www.ihrc.ir

جامعه ضرر نرساند برخوردار باشد و نمی توان مالکیت را از کسی سلب کرد مگر بنا بر ضرورت حفظ منافع عمومی و در مقابل پرداخت غرامت فوری و عادلانه. همچنین مصادره اموال و ضبط آنها ممنوع است مگر بر طبق شرع.

ماده ۱۷ اعلامیه جهانی حقوق بشر: هر شخص منفرداً یا به طور اجتماع حق مالکیت دارد و احدی را نمی توان خودسرانه از حق مالکیت محروم نمود.

ماده ۲۴ میثاق بین المللی حقوق مدنی سیاسی: هر کودکی بدون هیچ گونه تبعیض از حیث نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، اصل و منشا ملی یا اجتماعی - مکتب یا نسبی که دارد از تدابیر حمایتی که به اقتضای وضع صغیر بودنش از طرف خانواده او و جامعه و حکومت کشور او باید به عمل آید، برخوردار گردد. همچنین هر کودکی باید بلافاصله پس از ولادت به ثبت رسد و دارای نام شود و حق تحصیل تابعیت دارد.

اصل ۴۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران: هر کس مالک حاصل کسب و کار مشروع خویش است و هیچ کس نمی تواند به عنوان مالکیت نسبت به کسب و کار خود، امکان کسب و کار را از دیگری سلب کند.

اطفال بدون هیچ گونه تبعیض به علت نسب یا علل دیگر اتخاذ نمایند و اطفال باید در مقابل استثمار اقتصادی و اجتماعی حمایت شوند همچنین واداشتن اطفال به کارهایی که برای جهات اخلاقی یا سلامت آنها زیان آور است یا زندگی آنها را به مخاطره می اندازد یا مانع رشد طبیعی آنها می گردد باید به موجب قانون قابل مجازات باشد.

بند یک از ماده ۲۷ کنوانسیون حقوق کودک بیان می دارد: تمام دولتهای عضو بر حق کودکان نسبت به برخورداری از شرایط زندگی استاندارد از حیث فیزیکی، روحی و اخلاقی و توسعه اجتماعی اهتمام می ورزند و والدین یا فرد دیگری که مسئولیت کودک برعهده اوست، مسئول اصلی امنیت کودک به تناسب توانایی ها و ظرفیت مالی، و همچنین تامین اولویتهای مورد نیاز توسعه زندگی کودک می باشند. بخشهای دولتی نیز باید متناسب با شرایط ملی و با توجه به ابزار و وسایلی که در اختیار دارند به والدین در اجرای این امر خطیر و بهره مندی کودکان از این حقوق خصوصاً در مورد تغذیه، البسه و مسکن کمک و یاری می دهند.

حق مالکیت

ماده ۱۵ اعلامیه اسلامی حقوق بشر: هر انسانی حق مالک شدن از راههای شرعی را دارد و می تواند از حقوق مالکیت به گونه ای که به خود یا دیگران و یا